

Itàlia, 'l'imbroglia' de la CIA i la P2

Un nou escàndol ha esclatat a Itàlia, el país de *l'imbroglia*, amb importants repercussions internacionals. En l'explosiu còctel surten barrejats la CIA nord-americana, la lògia maçònica italiana P2, l'actual president nord-americà i els serveis secrets italians, entre d'altres.

L'origen de l'escàndol se situa en una entrevista emesa per la televisió pública italiana el passat 2 de juliol amb un suposat ex-agent de la CIA, Dick Brenneke, que va acusar el govern dels Estats Units d'haver finançat generosament la P2 de Licio Gelli. Segons Brenneke la CIA va ajudar a la P2 en l'ona d'atemptats terroristes de caire ultradretà que van commocionar Itàlia durant els anys setanta. I aquí ressorgeix el fantasma de la matança de l'estació de Bolonya (2 d'agost del 1980) que encara és causa de polèmica per la recent decisió dels tribunals italians que han deixat lliures els suposats autors de l'atemptat. Així mateix l'ex-agent nord-americà va acusar la CIA i la P2 d'estar rera l'assassinat d'Olof Palme i a l'actual president nord-americà, George Bush, i a altres alts dirigents polítics dels EUA d'estar relacionats amb determinades accions delictives de la P2.

Com que l'entrevista es donà enmig dels Mundials de Futbol, no va obtenir gaire ressò. El president italià, Francesco Cossiga, tres dies després demanava per carta al primer ministre, Giulio Andreotti, i al seu govern que investigués l'afer per treure'n l'entrellat. Tampoc aleshores el fet va colpir l'opinió pública fins que el dia 21 de juliol la premsa publicava la carta de Cossiga a Andreotti i la gent hi prenia interès. A partir d'aquell moment sortiren a la llum noves dades i un munt d'interrogants i suposicions de tota mena. L'afer, a més d'afectar Itàlia i els Es-

Francesco Cossiga testificant en el judici seguit contra les Brigades Roges per la mort d'Aldo Moro.

tats Units, es ramifica cap Alemanya, Àustria, Suïssa i Bèlgica.

Una vegada l'escàndol havia pres volada, la CIA desmentia públicament les acusacions de Brenneke i afirmava que mai havia estat agent seu. La preocupació però ja era general perquè a més d'escarbar en el passat l'acusador havia declarat que la P2 continua viva i ben viva i que ara és diu, entre d'altres noms, P7. Com és recordarà l'esmentada lògia maçònica havia infiltrat els serveis secrets italians, el món polític i medis bancaris i industrials, a més de determinades profes-

sions.

DUBTES SOBRE LA TRAGÈDIA D'USTICA

Enmig de la tempesta torna a plantejar-se la veritat sobre la tragèdia aèria d'Ustica, quan un avió va explotar mentre volava, caient al mar. No hi va haver supervivents. Ara és diu que Andreotti pot foragitar del seu càrrec al cap dels serveis secrets militars, almirall Martini, perquè fa poc va insinuar una possible implicació dels Estats Units o França en la tragedia d'Ustica i havia posat en dubte la sinceritat de les informacions

proporcionades pels serveis secrets dels aliats. La sospita és que l'avió va ser abatut per un míssil i que els serveis secrets italians infiltrats per la P2 havien proporcionat pistes falses durant la investigació.

Tot plegat és alarmant perquè planteja la possibilitat de noves trames negres, de noves maniobres desestabilitzadores, en definitiva, de nous assassinats i atemptats contra la democràcia i el poble italià. Segons Brenneke la P2 a més de continuar sent operativa a Itàlia té bases als Estats Units, Alemanya, Suïssa i Àustria. I rep finançament a través de societats ubicades

als Estats Units, Bèlgica i Suïssa.

XARXA SECRETA ANTICOMUNISTA DE LA CIA

L'ex-cap del contraespionatge italià, general Ambrogio Viviani, avui dia diputat

Miceli. La xarxa va constituir-se amb ex-carrabiners, policies i ex-militars i va plantejar-se actuar en cas de que es formés un govern comunista a Itàlia. La CIA hi va posar diners i van constituir-se estocs d'armes, municions i explosius.

Així aquestes revelacions és

servia perfectament als propòsits nord-americans en política internacional. Violante conclou que si el terrorisme "no va ser produït (pels nord-americans), va ser instrumentalitzat respecte els seus objectius" en política internacional. Era l'època en què Aldo Moro dirigia la Democràcia

tars i amenaces a jutges.

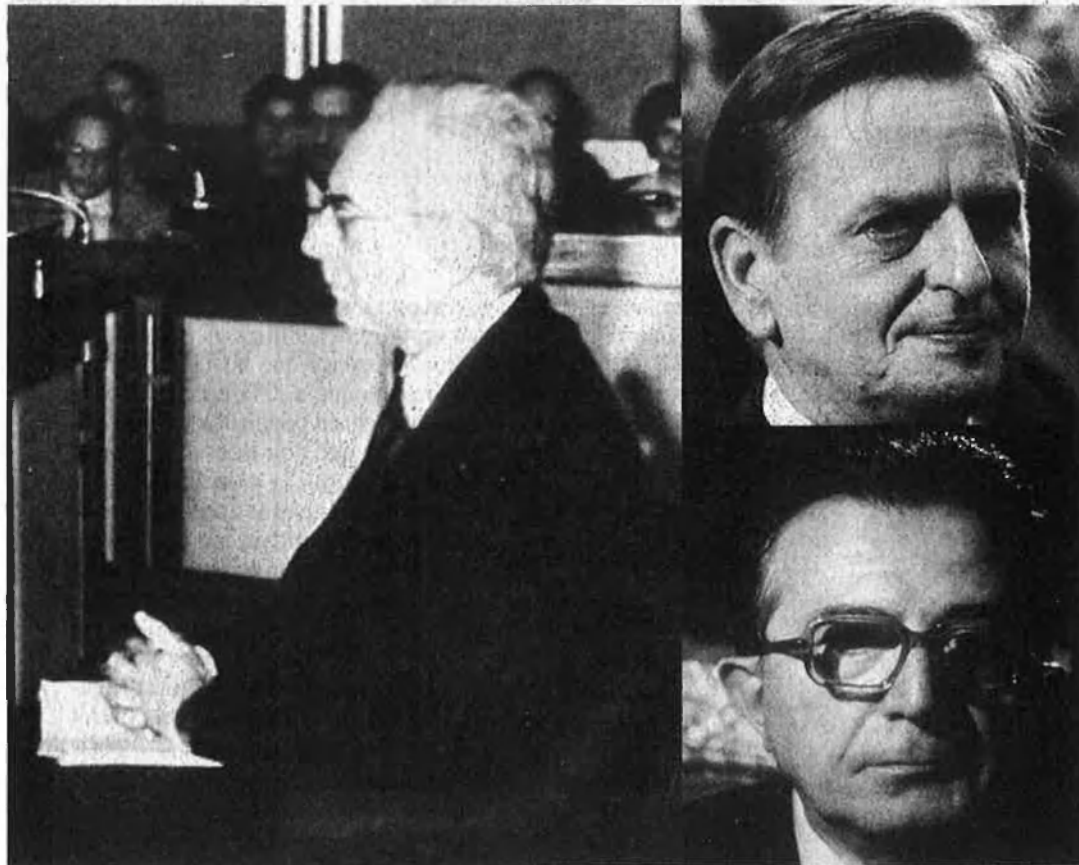
LA "ITALIAN CONNECTION"

Pel que fa a la personalitat del denunciador, Brenneke, sembla haver estat implicat en l'Irangate (subministrament secret d'armes nord-americanes a l'Iran el 1985 i 1986 a canvi de l'alliberament d'ostatges al Líban i en la tramesa d'armes a la contra nicaragüenca). Brenneke acusa Reagan i Bush d'haver promès secretament armes i diners als iranians a canvi de retardar l'alliberament dels ostatges de l'ambaixada EUA a Teheran fins després de les eleccions presidencials del 1980. Així Reagan va poder vèncer Carter.

L'ex-funcionària de la Casa Blanca, Barbara Honegger ha escrit un llibre, *La sorpresa d'octubre*, en què parla d'una "Italian connection". Hi afirma que el cap de la CIA a Roma, Duane Claridge, mantenia estretes relacions amb la P2 dels anys vuitanta. Després Claridge va tornar a Washington on va col·laborar amb el tinent coronel North, protagonista de l'escàndol Irangate. Una altra pista que relaciona la CIA, la P2 i el tràfic d'armes a Itàlia a principis dels vuitanta.

Es fàcil deduir que en tot el tractat no hi ha un pam de net. Que unes mans invisibles tenguin molt de poder, massa, i fan servir de titelles serveis secrets, governs, grups terroristes i pobles sencers. Sortosament la democràcia permet que en poguem parlar i intentar esbrinar la veritat dels fets. Tanmateix quan els implicats són massa importants manta vegades les investigacions no condueixen a bon port a no ser que la força de l'opinió pública és manifeste amb tota la seva potència. Cal esperar a veure quin final li troben els italians a aquest *imbroglio*. Experiència no els en falta.

Antoni Reig

Olof Palme i Giulio Andreotti.

del Partit Radical, explicava fa pocs dies que "a finals dels anys seixanta i principis dels setanta el govern nord-americà temia per la situació italiana i va decidir aplicar un acord secret signat a l'OTAN que preveia la pre-organització d'una xarxa de resistència en cas d'ocupació soviètica, una xarxa per la qual "va ser activada la recerca de voluntaris i dipòsits d'armes, municions i explosius". La xarxa va ser encarregada a la CIA, segons el general, que va actuar a través dels serveis secrets italians, aleshores dirigits per un general que era membre de la P2, el general

troben amb les de Brenneke perquè elements d'aquella xarxa anticomunista poden haver operat sota la direcció de la P2 en atemptats i la lògia maçònica pot haver-se beneficiat dels diners de la CIA i del tràfic d'armes organitzat per constituir la xarxa secreta. A més, com que la P2 tenia controlats els serveis secrets italians i aquests eren l'instrument de la CIA, tot lliga.

El vice-president dels grups de diputats comunistes, Luciano Violante, ha dit que "va decidir-se, en els anys setanta, blocar qualsevol canvi que pogués alterar l'equilibri Est-Oest". L'estructura de la P2

Cristiana i l'acostava cap a una col·laboració amb el Partit Comunista. Com es recordarà Moro va ser segrestat i assassinat per les Brigades Rojes. Una vegada més produïa una sospitosa coincidència entre terrorisme roig i terrorisme blanc per tal de desestabilitzar la Itàlia que es dirigia cap al compromís històric DC-PC.

No cal dir que tots aquests afers tan tèrbols van acompanyats d'un munt d'assassinats, desaparicions de testimonis, manipulacions de les pistes i les proves, actuacions sospitoses de determinats serveis secrets, policials i mili-